

Rettleiar for rekruttering av frivillige medarbeidrarar

Rettleiaren gjeld for både sokneråd og tilsette

Kvifor?

Vi ønskjer at fleire skal kjenne glede over å vere med i frivillig arbeid og fellesskap i kyrkja, og vi treng fleire frivillige medarbeidrarar for å utføre dei oppgåvane kyrkja har.

Kven rekrutterer?

Både sokneråd og tilsette har eit ansvar for å rekruttere frivillige medarbeidrarar. Kven som har hovudansvaret for dei ulike tenestene går fram av rutineskildringa og organisasjonskart for den einskilde tenesta.

Men alle frivillige har eit medansvar for å rekruttere. Kyrkjelyden må òg kunne utfordrast. Det er som oftast enklare å seie ja til ein ven enn når ein tilsett spør. Sjå elles punktet om organisering.

Kven spør vi?

- Som regel nokon vi kjenner – då er det viktig at mange vert involverte, slik at kontaktflata vert størst mogleg.
- Tilflyttarar – det er viktig at dei vert «fanga opp» - i nabolaget, etter gudstenesta og under kyrkjekaffien.
- Pensjonistar – her gjeld det same.
- Foreldre, fadrar, besteforeldre og studentar er viktige grupper – spesielt når det gjeld trusopplæring og konfirmantundervisning. Denne gruppa er viktig og har eit stort potensiale for vidare engasjement.
- Ikkje berre «Tordenskjolds soldatar» - det er plass og oppgåver til alle, og det er viktig å syne tillit ved å spørje.

Når vi spør:

Vi kan spørje generelt om nokon er interesserte i å vere frivillige i kyrkja og spørje kva dei kan tenke seg å gjere – eller vi kan spørje om ei konkret oppgåve. Då må vi gje tydeleg og god informasjon om kva oppgåva går ut på. Rutineskildringar er tilgjengelege på kyrkja si nettside.

Sjølv om vi har rutineskildringar, skal det vere rom for at den frivillige sjølv skal kunne forme delar av tenesta. Likeverd, inkludering og respekt er viktige stikkord i all kontakt med frivillige.

Når nokon har sagt ja til ei konkret oppgåve:

- Det må ikkje gå for lang tid før vedkomande får ei oppgåve – vi har ikkje råd til å miste potensielle medarbeidrarar.
- Det må skapast tryggleik til utføringa av oppgåva med opplæring før dei byrjar – gjerne ein «mentor» eller «skulder-ved-skulder» opplæring den første tida.
- Dei må få informasjon om kven som er kontaktperson, opplæring, moglege samlingar/kurs, og at dei vil få eit velkomstbrev med meir informasjon om dette.
- Dei vil òg få informasjon om avtale, teieplikt og registrering av kontaktinformasjon for å nå ut med informasjon til dei. Registrering av namn, adresse, telefonnummer og e-postadresse krev samtykke.
- Dersom det er ein frivillig som har «verva» ein ny medarbeidar, kan det vere meir føremålstenleg at ein i soknerådet eller staben følgjer opp dei føregåande kulepunktta.

**Handlingsplan for å rekruttere, lære opp
og ta vare på frivillige medarbeidrarar
VEDLEGG 3 a**

Organisering og planlegging

- Lage eit oversyn over kva vi treng i dei ulike sokna og til fellesoppgåver. Sjølv om vi ønskjer at frivillige ikkje berre skal ha korte «engasjement», er det nok enklare å seie ja til ei konkret utfordring med konkrete datoar enn ei generell teneste utan sluttdato.
- Planlegg tidleg slik at vi i god tid veit kva for behov vi har – då er det òg mogleg å be ein som alt er frivillig om å ta med seg ein ven.
- Gjere behova synlege i kyrkjelyden – under gudstenesta, på kyrkjekaffien, på plakatar, utdelingsark etter gudstenesta, i annonsar i kyrkjelydsbladet og på nettsida osb. Men hugs at det er den personleg kontakten, som gir best utteljing.
- Setje dette i system – t.d. med kartlegging av behov på våren, sjå VEDLEGG 4 Årshjul. Send gjerne ei sommarhelsing til alle frivillige med takk for innsatsen dei gjer, fortel dei om kva soknet treng av frivillige frå hausten av, og spør om dei kan vere ambassadørar for kyrkja i løpet av sommaren. Samstundes kan dei få informasjon om moglege samlingar for frivillige i løpet av hausten.
- Sokneråd og stab kan legge desse aktivitetane inn i sine årshjul.

Til slutt

Hugs å seie takk – når ei oppgåve vert utført - men òg når nokon vel å gje seg. Vi må gjerne ønskje vedkomande attende ved eit anna høve, og ingen skal ha därleg samvit for å seie at no må eg ha ein pause. Kan hende bør dei som jobbar tettast opp mot dei frivillige, òg ha eit vake auge for at no røyner det litt på for nokon. Det er betre at nokon reduserer litt på oppgåvene sine, enn at dei forsvinn heilt.

Vi som spør, må heller ikkje gløyme å fortelje kva som har gjort oss til glade medarbeidrarar i kyrkja.

Ressursar / vedlegg

- VEDLEGG 3 b Velkomstbrev til nye frivillige medarbeidrarar - med retningslinjer og spørsmål om kontaktinformasjon.
- Rutineskildringar (ligg på kyrkja si nettside)